

— Да ти кажъ, моя мила, истината азъ не познавамъ отъ закони, може положеніето му да не е както си го въобразявашъ. Знаешъ само че Арбакъ е обвинителтъ на Главка, и че народътъ търси една жертва за църка. Но държай! но кажи ми какво та интересува аеннининтъ?

— Да не говоримъ за туй! той ми е благодѣтель. И тъй не знаешъ ли какво ще са случи съ него? Арбакъ неговъ обвинител! о злополучіе! народъ, думашъ? народътъ? но народътъ не вижда ли лицето на Главка? . . . кой ще посмѣе да го употреби безчедовѣчно? увы, досга го бѣ измъчила любовта!

И туй като изрече наведи си главата на гърдытъ и дълбоко мълченье послѣдува думытъ ѝ, горѣщы съзи облѣхъ ланитытъ ѝ, нито съжалителнытъ старанія на роба можихъ да я утѣшятъ, или да я откъснатъ отъ болезненнытъ ѝ мысли.

И когато робътъ принуденъ отъ занятіята по службата си да излѣзе, Недія прекарваше презъ ума си туй размышленіе.

« Арбакъ обвини Главка, Арбакъ затвори мене тука. Туй не е ли достатъчно доказателство че ако бѣхъ свободна можахъ да бѣдъ полезна на Главка? увы! наистина паднахъ той въ мрежата, и азъ съмъ участница въ злочестивата на моя любезный!»

О колко страстно желаяше тя сега свободата си! щастіе бѣше за душевното душевното ѝ състояніе, дѣто сичкытъ ѝ болезненны чувствованія бѣхъ сега съсредоточены въ едното желаніе на свободата, и щомъ наченъ да мысли какъ е възможно да побѣгне туй ѝ докара спокойствіе и равсѣдителность. Недія бѣше свѣдуща въ женскыгъ хитрини и робството ѝ отъ младны увеличаваше вродепото ѝ остроуміе. И имало ли е нѣкога робъ лишенъ отъ лукавство? Тя са рѣши слѣдователно да са опыта ако може да излѣже своя стражъ, и кото си напомни че той ѝ загатна за способноститѣ на тессалійскытъ, тя са по надѣе че е налучила средството на освобожданьето си. Въ таквызи надѣжды и безпокойны мысси ти преминъ часоветъ на деня и на ноцта и споредъ плана си, побърза, щомъ влѣзе на сутриньта при нея Сосій, да употреби сичкото си краснорѣчіе за да го докара на разговоръ койго ѝ най иде на плана.

Но знаеше ти че само пощемъ може да побѣгне, заради туй колкото неприятно и дълго да ѝ са виждаше отлаганьето ти са принуди да отложи до ноцта извършваньето на намѣреніето си, което обаче и са постара за да призотви отъ сега тѣй.

— Само ноцта е дадена намъ на тессалійскытъ за да испытва-